

Kun Sudet Raatelevat Susia

SEN jälkeen kun Saksan hallitseva luokka, hitleriläistä fascismia aseenaan käyttäen, oli miltei tyyten hävittänyt järjestyneen työväenliikkeen, olisi näyttänyt luonnolliselta odottaa että kaikki olisi ollut rauhallista ja asiat "hyvin," ainakin jonkun aikaa, tuossa entisessä kaiserismin maassa. Mutta ei sinnepäinkään. Hallitsevan luokan sudet olivat jokseenkin yksimielisiä niin kauan kun ne räätelivät työväenluokkaa. Mutta heti kun tämä tehtävä alkoi näyttää loppuun suoritetulta, syntyi susien keskinäinen tappelu. Se ei ole vielä kukaan päättynyt, joskin jonkunlainen välirauha vallitsee tällä kertaa.

Hallitseva luokka ei ole eheästi yhtenäinen, Saksassa enempää kuin muuallakaan, paitsi hyökätessään työväestöä vastaan. Sen eri ryhmillä on erilaisia etuja tavoiteltavina ja nämä edut lyövät keskenään ristiin visseissä suhteissa. Niinpä kehittyi Saksassakin kamppailu siitä mihin suuntiin ja minkä ryhmän etujen mukaisesti fascistista valtaa on käytettävä, sitten kun tämä valta näytti olevan täydellinen ja ehdoton.

Hitler ei ole alkuperältään suurkapitalistiluokkaan kuuluva, eikä se luokka alkuaan tuntenut eikä tunnustanut häntä omakseen. Fascismi lähti alkuun Saksassa, kuten muuallakin, keskiluokan liikkeenä. Vasta sitten kun varsinainen suuromistajaluokka havaitsi voitonsa sitä käyttäen valtansa jälleen lujittamiseen ja luokkavihollistensa kukistamiseen, ryhtyi se rahastamaan ja tukemaan Hitlerin fascismia.

Saksan väestössä vallitsi voimakkaana kaksi aatetta, nimittäin kansallistunne, natsionalismi, ja sosialismi, sellaisena kuin poliittinen sosialidemokraattinen liike sitä oli opettanut ja levittänyt. Heräsi ajatus, että vetämällä nämä kaksi voimakkaasti vaikuttavaa aatetta yhteen, voidaan niiden varaan rakentaa liike joka kokoaa suuren kannattajajoukon. Hitler ei ollut tämän ajatuksen keksijä, mutta hän omaksui sen

ja hänen ympärilleen kokoontuivat sen kannattajat. Niin sai fascistinen liike Saksassa nimen kansallissosialismi.

Luonnollisesti sen täytyi ohjelmassaan luvata jotain sellaista joka tyydytti etupäässä keskiluokkaa. Työväestölle täytyi myöskin luvata jotain ja suurelle osalle siitä riitti se että luvattiin työtä, sillä miljoonia oli työttömänä. Kiihkokansallinen propaganda ja hävityn sodan kostolupaukset tyydytti saksalaista kansallishenkeä. Niin kokoontui Hitlerin ympärille joukko erilaisista aineksista ja aatesuunnista. Mutta edelleen laajetakseen ja valta-asemaan noustakseen tarvitsi fascistinen liike ennen kaikkea rahaa ja sitä oli niukasti sen alkuperäisillä kannattajilla. Siksi kävi välttämättömäksi kääntyä suuromistajain ja junkkerien puoleen. Näillekin täytyi luvata jotain joka niitä tyydytti. Kansallismielisyys yksinään ei riittänyt; täytyi luvata jotain aineellisempaa.

Saksan maaylimystö ja suurkapitalistit eivät ollenkaan suosineet tasavaltaista hallitusmuotoa, vaikkakin heidän täytyi siihen sodan jälkeen taipua. Luonnollisesti selvää on myöskin että ne eivät suosineet työväen järjestöjä ja sosialistisia aatteita. Nyt ne näkivät fascistisessa liikkeessä tekijän jota voitiin käyttää niin tasavallan kuin työväenliikkeenkin kukistamiseen. Ne ryhtyivät rahastamaan Hitlerin liikettä, joka vastineeksi siitä lupasi hävittää työväenliikkeen sekä Weimarissa laaditun tasavaltaisen perustuslain ja sen mukaisen hallitusjärjestelmän.

Voidaan sanoa että tämän tehtävänsä hitlerismi on suorittanut perinpohjaisesti ja siten täyttänyt maa- sekä rahaylimystölle antamansa lupaukset. Mutta kun nämä näkivät tarkoituksensa siinä suhteessa saavutetuksi, alkoivat ne hylkiä Hitleriä. Hän oli suorittanut tehtävänsä ja olisi nyt joutanut kadota näyttämöltä, sillä suuromistajat eivät koskaan ole tunteneet hän-

tä omaan luokkaansa kuuluvaksi, joskin ovat häntä käyttäneet etujensa ajamiseen. Niin muodostui hallituspiireissä näitä aineksia edustavain keskuudessa salaliitto Hitlerin syrjäyttämiseksi vallasta. Yrityksen johtavin henkilö oli kenraali von Schleicher ja hänen takanaan von Papen ja monia muita suurpääoman, maaylimystön ja monarkismin tunnetuimpia johtomiehiä, presidentti Hindenburg mukaan luettuna, joskaan ei eikä aktiivisesti mukana olevana.

Toisaalla taas muodostui niisanottu radikaalinen siipi fascistisessä liikkeessä. Luonnollisesti sitä ei voida pitää radikalisenä siinä ymmärryksessä kuin sitä sanaa käytetään työväenliikkeessä, mutta sillä oli suunnitelmia ja tarkoitusperiä, jotka eivät olleet suuromistajaluokan etujen mukaisia. Niinpä esimerkiksi von Papen puheessaan, jonka hän piti vähän ennen kuin Hitler toimitti vastustajainsa teurastuksia, kysyi: "Olemmeko me käyneet läpi marxilaisvastaisen vallankumouksemme toteuttaaksemme marxilaisen ohjelman käytännössä?" Tarkoittaen se sitä, että fascismin vasemmisto muka halusi toimeenpanna uudistuksia jotka olivat liian sosialistisia ylimysluokalle.

Tähän radikaliseksi sanottuun siipeen kuuluivat johtavina tekijöinä propaganda-ministeri Göbbels, fascististen aseellisten joukkojen ylikomentaja Ernst Röhm, useita fascististen lehtien ja julkaisujen toimittajia jne. Göbbels kuitenkin havaitsi ajoissa muuttaa suuntaansa, joten hän ei joutunut tapettavien joukkoon, vaan jäi edelleen yhdeksi tärkeimmistä henkilöistä hallituksessa.

Itsensä Hitlerin "kanta" näiden erisuuntaisten etu- ja valtapyrkimysten keskellä oli epämääräinen. Hänen ensimmäisenä ja ainoana päämääränään näyttää olevan pysyä valta-asemassa, huolimatta siitä millä keinoilla ja mitä tarkoituksia palvelleen. Ilmeistä oli, että jos hän olisi asettunut jyrkästi kummalle puolelle tahansa ja toista vastaan, olisi hänen valtansa ollut vaarassa. Siksi voidaankin pitää strategisesti viisaana tekona sitä, että hän kohdisti murhahyökkäyksensä samalla kertaa sekä

oikealle että vasemmalle; murhautti johtavia henkilöitä oikeistoryhmästä sekä vasemmistoryhmästä ja taas säästi toisia kummallakin puolella. Tapettujen kohtalo oli varoituksena toisille vehkeilijöille ja henkiin jätetyistä sai hän jälleen, ainakin toistaiseksi, innokkaita kannattajia ja puolestaan toimijoita molemmilla puolilla. Vain sillä ehdolla he säilyttivät henkensä.

Tällä kertaa näyttää Hitlerin aseman olevan jonkun verran varmempi kuin aikaisemmin. Sen varmuuden edellytyksenä tulevaisuudessa kuitenkin on se missä määrin hän kykenee hallinnollisten toimenpiteiden kautta tyydyttämään erilaisia etujatavoittelevia ryhmiä. Ja se on mahdotonta. Lupauksia voidaan kyllä antaa moniin suuntiin, mutta niiden täyttäminen on eri asia. Suuromistajaluokan, keskiluokan ja työväenluokan taloudellisten etujen ajaminen siten että jokainen näistä tulisi tyydytetyksi, ei ole mahdollista enempää raa'alla väkivallalla kuin pehmeällä politikoisellakaan. Taloudelliset lait vaikuttavat järkähtämättömästi diktatuurista huolimatta ja vastakkaiset aineelliset edut luokkien kesken pakoittavat esiin luokkataistelun. Tilapäisestä voitostaan huolimatta on Hitlerin fascistiterrorin perusta tänäpäivänä horjuvampi kuin se on koskaan ennen ollut. Siitä on epämättömänä todistuksena se, että hallitussudet ovat alkaneet raadella ja tappaa toinen toisiaan, niin Saksassa kuin sen vaikutuksen alaisena olevassa Itävallassakin.

Niin syvää väkivaltaisen hallitsijaryhmän rappeutumista kuin Saksan ja Itävallan äskeiset hallitusmiesten murhat osoittavatkin, ei se kuitenkaan ole mitään uutta niissä piireissä. Kautta historian ovat hallitsijat tappaneet toisiaan. Eivätkä siinä ole edes sukulaisuussuhteet merkinneet mitään. He ovat tappaneet isiään, veljiään ja poikiaan. Aleksanteri "suuri" murhasi veljensä, juopuneessa raivossaan. Erik neljästoista sai myrkkypikarin veljensä toimesta. Ceasarin murhaajain joukossa oli hänen paras ystävänsä Brutus. Presidentti Hardingin kuolemaan syyllisiksi epäiltiin hänen lähintä sukulaistaan. Lukuisia ovat hallitsijain ja hallitsijoiksi pyr-

kijäin sukulaismurhat. Vieläkin lukuisampia muiden kilpailijain tai niiksi epäiltyjen murhat. Samalla kun sudet raatelevat muita uhrejaan, raatelevat ne myöskin toisiaan, saaliista tapellessaan. Valta ja sen mukana saatavissa olevat aineelliset edut ovat se saalis jota tavoitellessaan nykyisetkin ihmispedot polkevat jalkoihinsa, ei ainoastaan kaikki ihmisyyden lait ja moraalikäsitteet, mutta myöskin itse laatimansa lait ja säädökset. Ne käsitetään olevan ainoastaan hallittavia varten.

Kuinka kauan tätä jatkuu?

Sitä on jatkunut ihmiskunnan koko tunnetun historian ajan. Sitä tulee jatkuamaan niin kauan kuin luokkayhteiskunta ihmisten keskuudessa säilyy. Luokkajärjestelmä tarjoaa aina erikoisetuja sille jolla on hallitseva valta. Siksi tästä vallasta tapellaan. Olkoonpa luokkayhteiskunnan muoto mikä hyvänsä, se sisältää aina itsessään ne vaikuttimet jotka johtavat ihmiset keskinäiseen kamppailuun, niin luokkina

kuin yksilöinäkin; ja yksilöinä erikoisesti ne jotka keskenään kilpailevat hallitusvaldasta alistettujen yli.

Ei mikään muu tekijä kuin järjestynyt työväenluokka voi hävittää luokkayhteiskuntaa ja sitä seuraavaa jatkuvaa taistelua. Yksikään hallitsija tai hallitusryhmä ei koskaan ole siihen pyrkinyt, eikä voi pyrkiä, sillä toisten hallitseminen ja erikoisetujen saaminen on mahdollista vain luokkayhteiskunnassa. Työväenluokalla ei ole tavoiteltavana erikoisetuja. Sen tietoisena päämääränä on yhteisetu, taloudelliselle tasa-arvoisuudelle perustuva ihmisellinen ja yhteiskunnallinen tasa-arvoisuus. Ja tämän saavuttaakseen sen pyrkimyksenä täytyy olla luokkayhteiskunnan hävittäminen. Vasta sitten kun tämä päämäärä on saavutettu, lakkaavat hallitussudet raatelemasta hallittavia sekä toisiaan, sillä he lakkaavat olemasta, yhdessä sen järjestelmän kanssa joka sellaisia olioita kasvat-
taa ja edellyttää.

—0—

Edistys Ja Omistusedut Vastakkain

Edistys kaikilla aloilla on aina kohdannut vastustajia niissä ihmisissä ja ihmisryhmissä, joilla on ollut aineellista hyötyä entisestä. Liikenne välineiden alalta voidaan tässä suhteessa löytää erittäin kuvaavia esimerkkejä.

Kun ensimmäinen höyrylaiva kulki Philadelphias-
sa, niin huolimatta itse asian ihmeellisyydestä, ei yksikään kaupungin sanomalehti uskaltanut julkais-
ta siitä uutista. Se oli uusi väline joka uhkasi pur-
jelavain omistajain etuja ja nämä olivat vaikutus-
valtaisia miehiä kaupungissa.

Puolen vuosisataa myöhemmin ilmestyi samaan kaupunkiin ensimmäinen rautatien juna. Se oli silloisille kulkuvälineiden omistajille vieläkin suurempi kauhistus. Siitä ei voitu vaieta sanomalehdissä, koska se kulki kaupungin valtakatua, mutta sen sijaan nostettiin vihainen propaganda tuota "hirviötä" vastaan. Vastustajain joukossa tavattiin nyt varsinkin höyrylaivojen omistajia; samoin purjelai-
vojen, kanava-alusten ja maantie-kuljetusvälineiden omistajia. Eräs silloin julkaistu ja levitetty ilmoitusplakaatti rautatietä vastaan kuvaa erinomaisesti vastustuskeinoja. Siinä sanottiin:

"Äidit, varokaa lapsianne! Käsityöläiset, meka-
nikot, kansalaiset: kun te jätätte perheenne terveenä, täytyykö teidän kiirehtiä takasin kotiinne mu-
rehtimaan hirvittävää onnettomuutta? Philadel-
phialaiset, teidän oikeuksianne vastaan hyökätään,

välittämättä teidän eduistanne tai pienokaistenne elämästä.

"Camden & Amboy rautatie, toisten yhtiöiden avustamana, ilman lupakirjaa ja rikkoen teidän oikeuslaitostenne säättämiä lakeja, laskee lokomotiivi-
rautatietä teidän kauneimpien katujonne läpi, hävittääkseen teidän liikkeenne, tuhotakseen teidän oikeutenne ja välittämättä teidän hyvinvoinnistanne ja mukavuudestanne.

"Annatteko te suostumuksenne sellaiseen tai suostutteko olemaan New Yorkin esikaupunkina! Ratakiskoja lasketaan nyt Broad-kadulle yhdistämään Trenton rautatie Wilmington & Baltimore rautatichen, sillä oletuksella että rakennetaan muka kaupungin raitiotie Navy Yardilta Fairmountiin. Siten tehdään Camden & Amboyn monopolin johdolla. Nousekaa, ihmiset, voimanne majesteettisuudessa ja kieltäkää tämä ruokoton rikos!"

Plakaattiin liittyi lisäksi kuva junasta jonka pyörät juuri olivat murskanneet lapsen ja jonka keula oli kaatamassa herrasmiehen ajamaa kärryä. Rautatiet kuitenkin taas vuorostaan kehittyivät omistajilleen tulolähteiksi. Ja nykyään ne puolestaan pitävät yllä propagandaa moottori-kuljetusvälineitä vastaan. Kielenkäyttö ei ehkä ole enään yhtä suorasuukaista kuin se oli 95 vuotta sitten, jolloin edellä oleva propagandaplakaatti julkaistiin, mutta tarkoitus ja motiivit ovat samat.